

עזר וייצמן מאיים

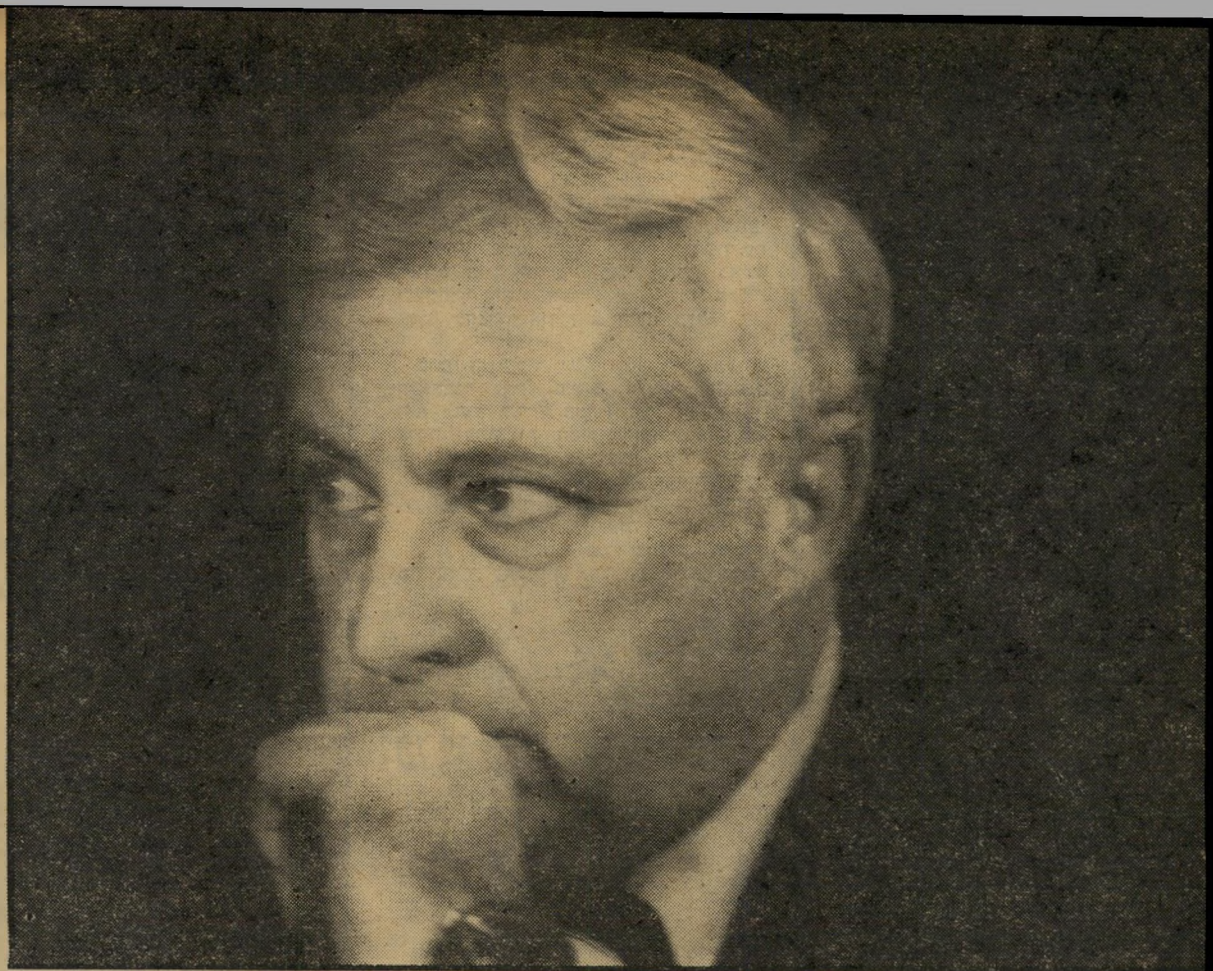
ייאלץ לבחור בינו

למילחמה, ולהתייצב אחר-כך בפני עשרת אלפים משפחות שכולות שיפיגו מולי בר שאלה: איפה הייתי לפני המלחמה?

מישקעי עבר

ואמביציות לעתיד

עומת השקפות אלה של וייצמן, מאמין אריק באמונה שלמה שחגורת הביטחון בפיתחת רפית, שהוא היה יוזמה ומקימה, חשובה יותר מכל הסכמי-שלום חתומים, שהם בהישגיד אך לדעתו על-לם להמיט אסון ושואה על ישראל. "שלום לא עושים על מפה", נוהג אריק לטעון, תוך עקיפה לעבר עזר, "צריך ללכת ברגל ולא לטוס כדי להבין את בעיות הביטחון של המדינה". האידיאולוגיה ש הוא מחזיק בה ומאמין בה בכל ליבו היא שישראל אינה יכולה להרשות לעצמה את הלוקסוס של הסדר-שלום, ללא חגורת ביטחון שתאבטח אותה למיקרה של הפרתו. אריק רואה בעזר הרפתקן ביטחוני, עזר רואה את אריק כסומא פוליטי המנותק מהמציאות החדשה שנוצרה ואינו מסוגל להבינה, הוא משוכנע שאם רק יאפשר לאריק לבקר במצריים ולעמוד באופן בלתי אמצעי על שאיפת השלום של המצריים ועל כנותם בנושא זה — כפי שאירע לו — הוא ישנה את עמדותיו, לאור זאת גם יום ופעל לאפשר ביקור כזה של אריק

אריק שרון: „מי שטס ולא הלך בשטח, אינו מבין דבר“

מילחמת ההתשה

במצריים. ניגודי השקפות קיצוניים אלה הם ש גרמו להתנגשות החזיתית בין השניים, היוצרת רעמים וברקים ומזעזעת את יציבות הממשלה. מעבר לעימות הרעיוני בין השניים קיים משהו הרבה יותר עמוק הגורם לכך שההתנגשות ביניהם תישא אופי של מאבק אישי דרמטי, מהסוג המשמש כחור מר לסידרות הדרמות הטלוויזיוניות המרת-קום מעורער של מנחם בגין. מסכת היחסים המורכבת בין שני האיי שים הדומיננטים האלה לא החלה בכהן נתם המשותפת בממשלה אחת. היא התפתחה במהלך הקאריירה הממושכת של שניהם בצ"ל. אשר למרות הניגודים בייניהם, היה לשיניהם גורל דומה. תרומתם של עזר ואריק כאחד לצב"ל לא עמדה בשום פרופורציה לתפקידים אותם מילאו. שניהם — כמו אלוף נוסף — יש ראל טל — תרמו לצב"ל יותר משתרמו הרבה מהמטכ"לים שלו, כל אחד בתחומו. שניהם הגיעו עד לקו הגמר במירוץ, אך לא הצליחו לחצות אותו. הם הגיעו אל סף באר הרמטכ"לות אך לא זכו לשחות ממנה. לשניהם גרם הדבר תיסכול עמוק. אישיותם של שתיים מהפגורות הבולטות ביותר שקמו בצב"ל מעודו, הושפעה גם מטרגדיות אישיות שהותירו בהם צל קות עמוקות. אריק נפגע עמוקות מהאסון בו ניספה בנו הקטן מפליטת כדור בבי תו. עזר לא התאושש מהטרגדיה שפקדה אותו עם פציעתו החמורה של בנו, שאול, במהלך מלחמת ההתשה. יש דימיון ושותפות-גורל גם בדרך בה פנו השניים מהצבא לחיים הפוליטיים. שניהם עשו את דרכם הפוליטית בסערה, תוך טריקות-דלתות רעשניות, מישחקי-ברוג ראוותניים, אימפולסיביים ועליות ומורדות קיצוניים. כשם שהקים ובנה את חיל-האוויר, אך לא זכה לפקד עליו בשיאו במלחמת ששת הימים, כך זרע וייצמן גם את הזרעים הראשונים להקמת הליכוד ככוח אלטרנטיבי

שרון, המבקשת להכשיל ולטרפד כל הסדר-שלום והמעדיפה שטחים על שלום. גם אריק וגם עזר הם ניצים בדיעור תיהם. המחלוקת הרעיונית ביניהם היא במידת האמון שיש להעניק לכוננות הר שלום של המצרים ובמידת הוויתורים ש ניתן לוותר להם על מנת להגיע עימם להסדר. היא מתמקדת בעיקר בבעיית היישובים בסיני. עזר וייצמן סבור כי היישובים בסיני מהווים מיכשול בדרך לשלום. הוא מאמין כי לו העלה משהו לפני עשר שנים בדעתו כי תיחנך אי-פעם יוזמה כמו זו שנקט בה הנשיא סאדאת, לא היו היישר בים בפיתחת-רפיה מוקמים מעולם. כיוון שהיישובים כבר קיימים, צריך להילחם עד הרגע האחרון להשאתם ולחפש כל דרך אפשרית כדי לשכנע את המצרים להסי כים לכך, אבל אם יתגלגלו הדברים ויגיי על למצב בו תעמוד ישראל מול הברירה של או יישובים או שלום, לא תהיה ברירה אלא לוותר על היישובים בסיני ולהור רידם. לאור זאת בוודאי שאין לדעתו, לעומת זאת, סבור וייצמן, ניתן יהיה לשכנע את המצרים לאפשר לישראל, בי מיסגרת הסדר-שלום, להמשיך ולהחזיק בתקופת זמן מוגבלת אך ממושכת, את שדות-התעופה הצבאיים שלה בסיני. מאז פגישתו עם הנשיא סאדאת בעת ביקורו בירושלים, השתכנע עזר שיוזמת סאדאת היא הזדמנות היסטורית שאסור למדינת-ישראל להחמיצה. בתוככי ליבו הוא חש שההיסטוריה עשתה לו חסד בייציבה אותו בעמדת המפתח של שרה-ביי טחון בתקופה זו, כדי שיתנתן לו ההזדמנות לתרום את חלקו לניצול הזדמנות החד-פעמית הזאת. העובדה שהעסק נסחב ועזר עלה על שרטון מביאה את עזר לייאוש מהפוליטיקה. עזר לפני שאיים השבוע לראשונה בהתי פטרות, העריכו מקורביו כי לא תהיה זו הפתעה אם בשלב מסויים יטרוק את הי דלת, יפרוש מהממשלה ויאשים את חב ריה בהחצמת הזדמנות ההיסטורית. לא מכבר התבטא וייצמן בחוג פנימי: „לא אתן את ידי, בניגוד למצפוני, למצב בו אצטרך, כשר-ביטחון, לתת הוראה לצאת

חלפו שלושה ימים ונוצר עימות חדש בין שני אלופי צה"ל לשעבר, חריף ומתוח יותר מקודמו. שרה-ביטחון עזר וייצמן שהה אומנם בארצות-הברית, לשם יצא בשליחות ממר לכתית. אולם עזריו מיהרו לדווח לו לשם כי שרה-הקלאות מתכוון לנצל את היעד-רו מהארץ כדי להעמידו בפני עובדות קיימות חדשות: לחדש את עבודות הכי שרה-הקרקע להתנחלויות גושי-אמונים בר נאבי-סאלח ובית-אל שבגדה, שרה-הבי טחון הורה לפני יציאתו מהארץ על הפסקתן. הפעם היה עזר וייצמן נחרץ ונחוש בי החלטתו. בשיחות טלפון שניהל עם ראש הממשלה מרצות-הברית הוא איים להפי סיק מיידי את נסיעתו בארצות-הברית, לחזור לארץ ולהגיש את התפטרותו מה ממשלה, אם תמשך חתירתו של אריק שרון תחתיו. הקרב בין שני השרים הפך למאבק הכוחות החמור ביותר בממשלת הליכוד מיום הקמתה. הוא איים להוביל למשבר ממשלתי חמור שיש בו כדי לסכן את המשך קיומה של ממשלת מנחם בגין. שכן, אם יתפטר עזר וייצמן על רקע פרשת ההתנחלויות, קרוב לוודאי שהוא לא יהיה השר היחיד שיפרוש מהממשלה. שרי הליברלים וד"ש, התומכים בעמדותיו בממשלה, לא יוכלו להרשות לעצמם לה שאר בה, ייאצו אף הם להתפטר. בפני בגין תעמוד הברירה להסתכן בי פירוק ממשלתו או לסלק מנחה את עזר שרה-הצרות הכרוני, אריק שרון.

קרוב בין

ניצים

באורה, על פני השטח, נראית התמודדות בין אריק לעזר כמאבק אידיאולוגי בין שתי תפיסות מדיניות וביטחוניות, בין שתי השקפות-עולם, הי חלוקות על דמותה של מדינת-ישראל. אין זה קרב בין נץ ליונה, תהיה זו טעות חמורה להגדיר את עזר וייצמן כיו נתי-שלום, המייצגת את עמדות ותפיסות מחנה השלום, לעומת הניציות של אריק

ה קודות שבקעו מלישכת ראש-המתי שלה בירושלים היו באוקטאבות הגברי הות ביותר. הם היהדו בכל מיסדרונות מישרד ראש-הממשלה, עד שכמה מאנשי המישרד, שחרדו פן אירע משהו לראש הממשלה מנחם בגין, מיהרו אל דלת הלישכה ופתחו אותה, כדי לברר מה מתרחש בפנים. מה שהתחולל בתוך הלישכה ביום הי חמישי בשבוע שעבר היה קרב איתנים מיי לולי בין שרה-ביטחון עזר וייצמן לבין שרה-הקלאות אריאל (אריק) שרון. שני-הם נקראו ללישכת ראש-הממשלה כדי להכריע בפרשת ההתנחלות בקדש ברנע, שרה-ביטחון הורה למנוע אותה. הפעם היה זה עימות גלוי, פנים אל פנים, מ החריפים ביותר שנערכו אי-פעם בין השניים. שני השרים, המפורסמים בכושר הצעקה שלהם, ניצלו אותו הפעם עד תום. הם החליפו האשמות הדדיות, שכללו גם בי טוויינגאי ועלבונות אישיים. „הלכה שם אש וגופרית“, סיפרו אחר-כך כמה עדים לעימות, „חץ מחילופי מהלומות היה שם הכל“. הפגישה הסוערת, שנמשכה לא יותר מעשר דקות, הסתיימה הפעם בניצחונו של עזר וייצמן. ראש-הממשלה פסק, בלב כבד, כי הוראתו של וייצמן למנוע את ההתי נחלות בקדש-ברנע וזה עם החלטת הממ שלה בראשית השבוע שלא להקים יישובים חדשים בסיני — וזאת למרות שהחלטת על ההתנחלות למרגלות ג'בל הילאל בי סיני אושרה עוד בימי ממשלת המערך. אהדתו של בגין בוויכוח הלוהט שהתי נהל בנוכחותו היתה נתונה דווקא לעמדה שייצג אריק שרון. אולם הוא ידע שהוא אינו יכול להרשות לעצמו, ערב ביקורו אצל הנשיא קארטר, להמשיך ולמתוח את הי חבל בפרשת ההתנחלויות שהביאה כבר לקרע גלוי עם ארצות-הברית. הוא הציי דיק את עמדתו של עזר. אריק עזב את לישכת ראש-הממשלה פגוע, נעלב וחפווי-ראש. אם היה נדמה למישהו שבכך הוכרזה שביית-נשק במאבק על ההתנחלויות בי סיני, הנמשך מזה מיספר שבועות בין שני השרים, הסתבר לו במהרה כי טעה. לא